

दुर्वर्ण

दुर्वर्ण a. bad-coloured, low-born.
 दुर्वर्तु a. difficult to be restrained, irresistible.
 दुर्वस n. (it is) bad dwelling.
 दुर्वसति f. bad residence.
 दुर्वह a. difficult to be borne or managed.
 1दुर्वीच f. evil speech.
 2दुर्वीच a. speaking ill.
 दुर्वीच्य a. hard to be uttered, harsh (words);
 n. harsh language or bad news.
 दुर्वीद m. hard speech, censure, abuse.
 दुर्वील a. (leech) that has not well vomited.
 दुर्वीर & ष्या a. difficult to be checked or
 stopped, irresistible.
 दुर्वीची f. bad news.
 दुर्वीर्य a. = दुर्वीर; abstr. ष्या f.
 दुर्वील a. bald-headed or red-haired.
 दुर्वीस a. badly clad, naked; m. N. of a
 Rishi.
 दुर्विगाह & ष्या a. = दुर्गाह.
 1दुर्विज्ञान n. difficulty understanding with.
 2दुर्विज्ञान a. difficult to be understood.
 दुर्विज्ञेय a. the same.
 दुर्विदग्ध a. badly taught, i.e. ignorant, stupid
 or cunning, crafty, subtle.
 दुर्विद्य a. uninformed, uneducated.
 दुर्विद्वंस a. evil-minded.
 दुर्विधि m. a bad fortune.
 दुर्विनय m. ill behaviour.
 दुर्विनीत a. ill-behaved.
 1दुर्विपाक n. evil consequences.
 2दुर्विपाक a. having evil consequences.
 दुर्विभाव, षभाव, & षभाव्य a. difficult to be
 conceived or understood.
 दुर्विलसित n. ill behaviour, bad manners.
 दुर्विवाह m. bad marriage, mesalliance.
 दुर्विबह & ष्या a. unbearable, irresistible.
 1दुर्वृत्त a. ill-behaved, wicked.
 2दुर्वृत्त n. ill behaviour, misconduct, villany.
 दुर्वृत्ति f. misery, distress, also = prec.
 दुर्व्यसन n. bad inclination, vice.
 दुर्वृष्या f. damage, misfortune, p. षवन् .
 दुर्वृष्याय, pp. षयन् = seq.
 दुर्वृष्यायु a. meditating evil.
 दुर्वृष्यायु a. having ugly jaws.
 दुर्वृष्यायु a. bad-hearted.

दुर्हित a. ill-conditioned, miserable.
 दुर्वृष्याय, pp. षयन् = seq.
 दुर्वृष्यायु a. raging, furious.
 दुर्वृष्ट a. bad-hearted; m. enemy.
 दुर्वृष्ट, देवलयति, pp. षयित raise, swing.
 1दुर्वस n. honour, worship.
 2दुर्वस a. stirring, restless.
 दुर्वस्व, षयति honour, worship; present (acc.
 of pers. & instr. of th. or dat. of pers. &
 acc. of th.).
 दुर्वस्व & दुर्वस्वन् a. reverent, respectful.
 दुर्वोया f. (instr.) honour, worship.
 दुर्वोयु a. = दुर्वस्व; n. adv.
 दुर्वर a. difficult to be gone, entered, or
 overcome; inaccessible, impracticable.
 Abstr. षवन् n.
 1दुर्वरित n. misbehaviour, wickedness, folly.
 2दुर्वरित a. misbehaving, wicked.
 दुर्वर्मन् a. having a cutaneous disease.
 दुर्वरित & षरित a. = 2दुर्वरित.
 दुर्वित्त a. thinking evil.
 दुर्वित्त a. afflicted, sad.
 दुर्वित्तस a. = दुर्वित्त.
 दुर्विष्टा f., षित्त n. ill conduct or practice.
 दुर्विषयन् a. difficult to be shaken.
 दुर्वृष्याय a. speaking or thinking evil.
 दुर्वृष्याय m., ष्या f. N. of a son & a daughter
 of Dhṛtarāṣṭra.
 दुर्वृष्याय m. N. of a son of Dhṛtarāṣṭra.
 दुर्वृष्यायु a. evil-minded, malevolent.
 दुर्वृष्यायित a. badly taught, uneducated.
 दुर्वृष्याय m. a bad pupil.
 दुर्वृष्याय a. having a bad character or dis-
 position; abstr. ष्या f.
 दुर्वृष्याय a. malevolent, envious.
 1दुर्वृष्याय (—) = दुर्वृष्याय.
 2दुर्वृष्याय, दुर्वृष्याय (—ते); pp. दुर्वृष्याय (q.v.) be or be-
 come bad, corrupted, defiled, impure; sin.
 be guilty. C. दुर्वृष्यायति q.v. — प्र get worse,
 be spoiled or contaminated, do amiss, sin
 against (प्रति). वि act improperly, commit
 a sin. सम् be polluted. — Cf. प्रदुर्वृष्याय,
 विप्रदुर्वृष्याय, संदुर्वृष्याय.
 दुर्वृष्याय a. difficult, arduous, uncommon, ex-
 traordinary; difficult to or to be (infin.);
 n. hardly, scarcely (w. यद् or यदि).